



ΕΥΘΥΜΗ — ΣΑΤΙΡΙΚΗ — ΓΕΛΟΙΟΓΡΑΦΙΚΗ ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΦΗΜΕΡΙΔΑ

## ΣΤΟΝ ΚΟΥΚΛΟ ΜΑΣ

Καλώς ήλθεσ επί τέλους  
όψηλότατο βλαστάρι  
του πολύπαθου μας θρόνου  
και του "Εθνους μας καμάρι.

Του Νησιού το άτυχο χώμα  
δέν τώχει πατήσει ακόμα  
άλλο εόγενικό ποδάρι.  
Πάλι το πατάς έσύ  
τ' όμορφό μας τό νησί,  
και σού τό χρωστούμε χάρη.

Μά πότερο κι' άπ' τό χώμα  
οι καρδιάς σέ λαχταρούσαν!  
Και σού κράζουμ' ένα στόμα  
όλα μας τά θηλυκά,  
πού σέ μυριοκαρτερούσαν:  
«Καλώς ήρθες μέ τά πλοία τέ θρυ-  
λικά».

Προικισμένο σ' έχει ή φύση  
στάταλα, βασιλικά!  
Έχεις μάτια πού τρυπούνε  
και κορμάκι κυπαρίσι,  
Κοθκλε μου, και σ' άγαπούνε  
μέ καημό τά θηλυκά.

"Αν ήξερες τί έχει γίνει  
γιά τά σέ στη Μυτιλήνη  
θάσουνα όλος περηφάνια.

Είδες τί άκριβά φουστάνια  
πού φορούσαν οι Κυράδες;  
"Ε, όσες φοβότες και καβγάδες  
μεταξύ τών άντρογύνων!  
Κι' όλα αυτά γιά τών "Ελλήνων  
τό βασιλικό βλαστάρι!  
"Όλα γιά δική σου χάρη...

Μά γιαυτό θά σέ μαλώσω,  
Διάδοχέ μου, — δέν μπορώ:  
"Υστερα από τίς θυσίες  
ποδκάναν γιά σέ οι Κυρίες  
δέν τό πίστευα όσο τόσο  
μέ καμιά νά μη χορέψεις!  
Τί ήρθες τάχα στό χορό,  
γιά νά μάς κοτομπολέψεις;

Τέλος πάντων! «Κάθε μπόδιο,  
λέει ό λόγος, σέ καλό».  
"Αντε τώρα κατευόδιο.  
"Όμως οι άτυχες Λεσβίδες  
σέ θερμοπαρακαλούνε  
όσα είδες κι' όσα δέν είδες.

πάρα πέρα νά μη βγούνε,  
γιά νά μη γενούν ρεζίλι.  
Και γώ στό παρακαλώ:  
Κλειστό, άν θές νάμαστε φίλοι.

δ Τριβουλέτος

## ΤΟ ΤΡΙΒΟΛΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

### Η ΔΙΚΗ ΑΝΑΒΑΛΛΕΤΑΙ

"Ήτανε ένα δροσερό Μαγιάτικο  
γλυκοχάραμα. Τά «παραδείσια πιτη-  
νά» είχαν άρχισι τό τραγουδι τους  
άπ' τή δωδεκάτη ώρα τής νυχτός,  
θερινή ώρα Ούρανού, σά νά λέμε  
3η πρωινή τής Γής. Σ' όλο τόν  
Παράδεισο ήσυχία, έκτός άπό τήν  
"Ελληνική παροιμία. "Εκεί στις  
σκηνές τών Δικαίων γινότανε μεγά-  
λο ταβατούρι. "Άλλος πλυνότανε  
άλλος βρούταιζε τό πεσί του, άλλ-  
λος τίνιζε τά σκεπάσματά του κά-  
τι μεγάλα φύλλα μπανανιάς κι' ό-  
λοι φωνάζανε του καφετζή νά τους  
ψήσει γρήγορα τόν καφέ τους για-  
τί βιαζόντουσαν. Καφετζής στόν  
Παράδεισο! Σās φαίνεται παραξε-  
νο κ' έχεις δικίο. Τό νέκταρ είνε  
τό μόνο ποτό πού συνηθίζεται.  
Κατ' εξαίρεσιν όμως οι Ρώμοι  
πήραν τό προνόμιο νά πίνουνε  
καφέ, ύστερ' άπό ένα μεγάλο συλ-  
λαλητήριο πού κίνανε μέ σύνθημα  
«Καφές ή Κόλαση».

Γύρω στό θρόνο οι "Άγγελοι εί-  
χανε φτεροπετάματα. Τί νά κάνουν!  
Στούς Ούρανοús δέ γίνονται δι-  
κες' όλοι θά κριθούν στη δευτέρα  
παρουσία' δέν υπάρχει συνεπώς αί-  
θουσα δικαστηρίου' και μιά πού  
άποφασίστηκε νά γίνει σήμερα ή  
δίκη τών "Ελλήνων πολιτικών, γιά  
νά πάψουν οι καβγάδες και τά  
μαλλιοτραβήγματα στην παροιμία  
τους, ήσαν ύποχρεωμένοι νά τά  
βολέψουν εκ τών ενόντων. "Όπως  
και νάχει ένα υπέρτατο Δικαστήριο  
δέν μπορεί νά δικάσει χάμου, σάν  
τους "Αθησυνέζους!

"Από πολύ νωρίς και ενώ ακό-  
μα σκουπίζανε οι άγγέλοι μέ τά  
φτερά τους τά ξερά φύλλα άπ' τό  
χώρο του Δικαστηρίου, άρχισε νά  
καταφθάνει τό κοινό. "Ήδη στό  
άκροατήριο διακρίνονται διάφορα

έπισημα πρόσωπα όλα τής έλληνη-  
κής παροιμίας έννοείται: "Ο Κων-  
σταντίνος, ό "Αλέξανδρος μέ μιά  
μαϊμού στην άγκαλιά του, οι Γού-  
ναρης, Πρωτοπαπάδης, Στράτος,  
Μπαλτατζής, Θεοτόκης και Χατζα-  
νέστης, ό "Ιωνας Δραγούμης, ό  
Σιώχος, οι Φατσέας, Κοιμήσης, Βο-  
λάνης και άλλοι. Στό δημοσιογρα-  
φικό θεωρείο διακρίνεται ό "Αν-  
δρέας Καβαφάκης.

"Ένα σάλπισμα επιβλητικό άναγ-  
γέλλει τήν προσέλευση τών δικα-  
στών. Και προβάλλει πράγματι  
άνάμεσα από τους άντισμένους πυ-  
κνούς θάμνους ό Κριτής και κατα-  
λαμβάνει τό θρόνο του. Τόν άκο-  
λουθούν οι πάρεδροι Πατριάρχαι  
Φώτιος και Μελέτιος. Είς τό ά-  
κροατήριον ψιθυρίζονται εύμενή  
σχόλια γιά τήν άμερόληπτη σύν-  
θεση του Δικαστηρίου. "Ένας άν-  
τιβενιζελικός κ' ένας Βενιζελικός  
πάρεδρος, λένε, είνε ό,τι πρέπει.  
Γιά τό άκομμάτιστο του Προέδρου  
δέν υπάρχει άμφιβολία, φαίνεται.  
"Η εμφάνιση του Ταλιαδούρου,  
στην έδρα του εισαγγελέως, μέ τό  
μαντολίνο στό χέρι, προκαλεί θυ-  
μηδίαν.

Τήν ίδια ώρα προσάγεται ό κα-  
τηγορούμενος Γ. Κονδύλης, συνο-  
δευόμενος άπό δύο άγγέλους μέ πυ-  
ρίνας ρομφαίας, και καθίζει στό  
εδώλιον, μέ δύο τόμους Ιστορίας  
ύπό μάλης: του Μ. "Αλεξάνδρου  
και του Μ. Ναπολέοντος.

Οι άγγελοι σαλπίζουν προσοχή  
και ό Πρόεδρος διαβάξει τόν κα-  
τάλογον τών μαρτύρων.

— Παπούλας!  
— Παρών.  
— Είνε ό μνηστής, παρατηρεί ό  
Εισαγγελέας.

— Τό ξέρω! Τί παντογνώστης  
είμαι! Βενιζέλος!

— Παρών!  
— Δεμερτζής!  
— Παρών!  
— Παρασκευόπουλος!  
— Παρών.  
— Τσαλδάρης.  
— Παρών.  
— Ζαΐμης!  
— Ζαΐμης, είπα!  
— "Απών, λέει ό "Άγγελος Μι-  
χαήλ πού έκτελεί χρέη κλητήρος.  
— Μεταξās!  
— "Απών.  
— Γονατάς!  
— "Απών.  
— Σοφούλης!  
— "Απών.  
— Μά πού στην εύχή μου είνε  
όλοι αυτοί; Κοιμούνται ακόμα;  
Τρέχα Μιχαήλ και δόστους κανέ-  
δυό στόν πεινρό μέ τήν πυρίνη ρομ-  
φαία σου! Τί τόν περάσανε τόν  
Παράδεισο, γιά Βουλή, και κοι-  
μούνται;

— "Ως έπληροφορήθην, κ. Πρόε-  
δρε, παρεμβαίνει ό Εισαγγελέας,  
αυτούς δέν τους έφερε ό Γαβριήλ.  
— Δέν τους έφερε! Και γιατί;  
Πώς θά γίνει ή δίκη χωρίς τους  
ουσιώδεις μάρτυρες; Νάρθει εδώ  
άμέσως ό Γαβριήλ.

— Διατάξτε, Παντοδύναμε, εί-  
πεν ό Γαβριήλ, πού ήρε κιόλας  
ταχύς σάν τή φτερωτή φήμη.  
— Γιατί δέν έφερες όλους τους  
μάρτυρες πού διατάχθης;  
— Δέν ήσαν έν τάξει οι κλήσεις  
των, Κύριε, και ήρνήθησαν νά  
ρθούνε.  
— Δέν ήσαν έν τάξει! Τί θά πεί  
αυτό;

"Ο Γαβριήλ τραβάει άνάμεσα  
άπ' τά φτερά του κόρφο του κάτι  
χαρτάκια και διαβάξει:

«Ζαΐμης "Αλ. Τόν γράφει Πρόε-  
δρε τής "Ελληνικής Δημοκρατίας.  
Βρήκα έναν ψαρά "Αλ. Ζαΐμη μέ  
διεμαρτυρηθή πώς είνε νεκροθά-  
φτης τής Δημοκρατίας.

— Καλά. "Ο Μεταξās;  
— Αύτουνού ή κλήσεις γράφει  
«Πρόεδρος Κοινοβουλευτικής Κυ-  
βερνήσεως». Τέτοιους δέν υπάρχει.  
"Ένας "Ιωάννης Μεταξās υπάρχει  
άλλ' είνε δικτάτορας. "Επειτα ζή-  
τησα τό στρατηγό Στ. Γονατά.  
Βρήκα ένα Στ. Γονατά, άπλό στρα-  
τιώτη. Μού έδειξε μάλιστα, ως  
πιστοποιητικό ταυτότητας, ένα  
πρόσφατο Βασιλικό διάταγμα, δη-  
μοσιευμένο στην "Εφημερίδα τής  
Κυβερνήσεως. Φυσικά δέν μπο-  
ρούσα νά άμφιβάλλω. Νάταν άλλη  
εφηρίδα θά τόν γράπανα.

— Και ό Σοφούλης, έκανε εν-  
νευρισμένους ό Πανάγαθος.

"Ο Γαβριήλ συμβουλευεται τά  
χαρτάκια του. Σοφούλης... Σο-  
φούλης... "Α, νάτος. Θεμιστο-  
κλής Σοφούλης. "Η κλήσις τόν  
γράφει άρχηγόν του Κόμματος  
των Φιλελευθέρων.

— "Ε, αυτός είνε! Είπεν ό

## Το Σοφοκόπασαρο Μας

### "Εκρίζωσις σταφίδων

("Απ' τό «Νέον Κόσμο» 1935/36).

«... Και τέλος ως πρὸς τὴν ἐκρί-  
ζωσιν δὲν συμφωνεῖ, διότι δὲν γνω-  
ρίζει πῶς θὰ γίνει αὐτή, φοβούμε-  
νος μήπως ἐκρίζωθῶν αἱ  
χρήσιμοι σταφίδες καὶ  
παραμείνουν αἱ ἄχρηστοι».

"Ωστε ρίζα είνε τό τσουνι πού-  
χουν οι σταφίδες πίσω τους και μείς  
τό πέρναμε γιά τοιμπίδακι!

### "Οκρίβας ή κιλλίβας;

(«Καθημερινή» 1935/36).

«"Ο νεκρός του άρχηγού του  
Λαϊκού Κόμματος ήτο τοποθετη-  
μένος επί δακρίβαντος...»

Μήπως ήτο άρχιτέκτων μηχανικός  
ό μακαρίτης!

### Περί ψυχής

(«Απ' τις δηλώσεις του κ. Μεταξά γιά  
τό θάνατο του Τσαλδάρη).

«Είνε πράγματι μεγάλη άπόλεια  
διά τό "Εθνος ό θάνατος τοιούτου  
άνδρός, όχι μόνον έξόχου πολιτι-  
κού αλλά και υπερέτερον άπό άπό-  
ψεως ά ν θ ρ ω π ί ν η ς ψυχής».

"Ο "Ανθρωπος Μεταξās έχει δικίο.  
Και οι γαιδάροι ψυχή έχουν.

### Ούζουόν άντάμ κ. τ. λ.

(Δηλώσεις Δημάρχου Κοτζιά γιά τό  
θάνατο του Τσαλδάρη).

«Οί "Αθηναίοι θά εκδηλώσουν  
εις τόν μεγάλον νεκρόν άρχηγόν  
τόν όν όφείλουν φόρον εύγνωμο-  
σύνης και όλον τό πέν θ ο ς πού  
ά ν ή κ ε ι εις τόν μέγαν πατριώ-  
την».

"Επίκτητον άραγε ήτο ή κληρονο-  
μικόν τό πένθος του Μακαρίτη;

### Τό άπελπισμένο βρέφος!

("Από βιογραφία του Τσαλδάρη του

Πάνσοφος, έν μέσω όμηρικών γε-  
λώτων του άκροατηρίου.

— Σιωπή! Θά διατάξω τήν εκ-  
κένωσιν του άκροατηρίου. — Λοιπόν;

— "Ο Σοφούλης μου είπε, Παν-  
τοδύναμε, πως ούτε ύπήρξε ποτέ  
ούτε είνε "Αρχηγός του Κόμματος  
των φιλελευθέρων.

— Νά πάρει ό μαύρος "Άγγελος,  
έκανε έξω φρενών ό υπέρτατος  
Κριτής, κοπανόντας τό γρόθο του  
στην έδρα' μά ή έδρα ήταν άπό ά-  
χάτη και πόνεσε πολύ. Φυσώντας  
λοιπόν τό χέρι του, χού-χού, διέ-  
ταξε τόν Γαβριήλ.

— Νά κατβεΐς τώρα άμέσως  
στάξει ό Σαβαΐθ τόν Γαβριήλ  
μέ διορθωμένες τις κλήσεις και νά  
μού τους φέρεις εδώ όλους αυτούς  
τους μουζουβίρηδες. "Ακούς; Μά  
μή μου πās μέ τά φτερά σου και  
μού ξεστιγμίσεις! Νά πάρεις τήν  
πιά γρήγορή μας ρουκέτα τήν «"Α-  
στραπή». "Η Δίκη αναβάλλεται δι'  
έν δωδέκατον του ένός εκατομμυ-  
ριοστου τής Στιγμής».

Σά νά λέμε γιά ένα ανθρώπινο  
μήνα.

Σ. Κανός

## "ΤΡΙΒΟΛΟΣ,"

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΧΡΟΝΙΑΤΙΚΕΣ  
ΛΕΣΒΟΥ 120  
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ 175  
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ Λ.Α. 1  
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ Δρχ. 2.50  
Οι συνδρομές προπληρώνονται

Προϊστάμενος εφημερίδας  
Φωτ. Λιανόπουλος  
οκία ύποθεν 'Αγ. Συμεών

## Ο ΚΑΖΑΜΙΑΣ ΤΟΥ "ΤΡΙΒΟΛΟΥ,"

## ΙΟΥΝΙΟΣ

Ο ήλιος έχασε τον Καρκίνον  
και βρίσκεται εις τον Υδροχόον.  
Γι αυτό βρέχει, βρέχει, βρέχει. Οι



γεωργοί ε-  
τοιμάζονται  
να ξανασπεί-  
ρουν διότι η  
πρώτη από-  
πειρα απέ-  
τυχε. — Ο κ.  
Μεταξάς  
πειθείται εις  
τάς εισηγή-  
σεις της

«Καθημερι-  
νης» και της «Εστίας» και γίνε-  
ται Χίτλερ. Οι Δημοκρατικοί 'Αρ-  
χηγοί διαμαρτύρονται εκ νέου δια  
την καταπάτησιν των λαϊκών ε-  
λευθεριών και αποσύρονται εις  
μοναστήριον, μέγχοι του θανάτου  
του Δικτάτορος. — Κλείουν και τα  
μέχρι σιγμής ανοιχτά κέντρα του  
Μαζουγαλιού, εν αναμονή της ά-  
νοίξεως. — Θάνατος ενός πρωθυ-  
πουργού εν ενεργεία και δύο τώως  
τοιούτων. Ο Βασιλεύς αναθέτει  
την προεδρείαν της υπηρεσιακής  
Κυβερνήσεως εις τον πρίγκιπα Νι-  
κόλαον τη συγκαταθέσει των Δη-  
μοκρατικών Κομμάτων. — Ο Σεβα-  
σμώτατος ανακηρύσσεται Πρόε-  
δρος 25 νέων φιλανθρωπικών, ά-  
θλητικών και τουριστικών όργα-  
νώσεων και καταργεί και τον νυ-  
κτερινόν ύπνον δια να επαρκέσει  
εις τας υποχρεώσεις του. — Ο κ.  
Βιτούλιας ανακαλύπτει τα ιερά  
λείψανα τριών ιθαγενών άγιων εις  
διάφορα σημεία της ενορίας του,  
ιδίως τρεις ναύσκους και καθιε-  
ρώνει καθημερινάς λειτουργίας χί-  
ριν των πιστών. — Ο διεθνής πο-  
λιτικός όρίζων θολούται εν νέου,  
διότι η Κ. Τ. Ε. δεν συμφωνεί  
στη μοιρασιά της 'Αθησοννίας.  
Προβλέπεται πόλεμος χάριν του  
δικαιώματος της αυτοδιαθέσεως  
των λαών. — Λέσβιος αποθήσκει  
εν τη ξένη αφίνων δια διαθήκης  
του δολοκλήρον την εξ 100 χιλιά-  
δων λιρών περιουσίαν του εις το  
Β. Νοσοκομείον μας. Ο Σεβα-  
σμώτατος εγκλείεται εις φρενολο-  
γικήν κλινικήν. **Ο Καζαμίας**

## ΟΣΟΙ ΜΟΝΟΦΘΑΛΜΟΙ!

Δίχως λογιστικές γνώσεις ό έμπο-  
ρος και ό έμπροσθάλληλος εινε μ'  
ένα μάτι. Λογιστικά. 'Εγγλέζικα και  
Γαλλικά θά σάς διδάξει ό καθηγητής  
κ. Πετρίδης. Ζητείστε να τον δητε  
πλατεία 'Αγίου Γεωργίου.

Δ. Χρονοπούλου στην «Καθημερινή»  
181336).

«'Ητο ένα βρέφος καχεκτικό, ά-  
δύνατο και χωρίς πολλὰς  
ελάπιδας».

Και τὸ μὲν βρέφος δὲν εἶχε ἐλπί-  
δας οἱ ἀντιβενιζελικοί δὲμος εἶχαν  
πολλὰς ἐπὶ τοῦ βρέφους.

## ΤΟ ΛΕΣΒΙΑΚΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ

## Μὴς αν πλὶ

Μάθατε τί ἔπαθε μὰ νέα  
προφῆς μ' ἔναν κουρέα ;  
Ἰήγνε νὰ κάνει mise en plis  
κ' ἔγινε κατὰ λάθος mise en lit.  
Μὰ τοὺς ἐτσάκωσε ἡ Κυρὰ  
— ποῦταν κρυμμένη — τοῦ κουρέα  
καὶ τοὺς τσάκισε τὰ πλευρὰ  
μὲ μία περικεφαλαία.  
Ἐἶνε ἐπικίνδυνο πολὺ,  
κορίτσια μου, τὸ μὴς αν πλὶ.

## ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΕΣ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

## ΠΡΟΒΛΗΜΑ

## • Τὸ ρολόι

Ἐνα ρολοὶ πάει μπροστὰ 1 ὥρα  
καὶ 11 πρῶτὰ λεπτὰ τὸ εἰκοσιτετρά-  
ωρο. Τὸ κουρδίζουμε καὶ τὸ ξακινου-  
με τὸ μεσημέρι ἀκριβῶς. Ποιὰ θὰ  
εἶνε ἡ πραγματικὴ ὥρα τὴν ἐπαύριο  
τὸ πρῶτὸ, ὅταν τὸ ρολοὶ αὐτὸ δει-  
χθεῖ 7 ;

## ΝΟΟΜΕΤΡΟ

Μιὰ κοπέλλα καυκιδότανε πῶς δὲν  
ὕπηρξε ἀξιωματικὸς ἐπάνω στὴ  
«Λέσχη» ποὺ νὰ ἀντισταθεῖ στὰ  
θέλγητρά της : Τί πάθανε οἱ ἀξιο-  
ματικοί.

Σημ. Γρ. — Ἄν τὸ κεφάλι σας δὲν  
εἶνε βῶλος πρέπει νὰ τὸ λύσετε σὲ 1  
δευτερόλεπτο.

## ΓΡΙΦΟΣ

1 ἀγωνίως αἱ παρθένου  
δόχον  
μαστόν : δόχον μένουν δόχον  
δόχον.

## ΕΠΙΓΡΑΦΕΣ

«Μετὰ ἐν αἱ ἀμείνων θὰ ἔχω μὲν  
ἀπ' τὰ δῆγμα τὰ τίς δρῆς αἱ ὀστών  
πολλὰ μῆκων πλεῖ ὄνοις τάχ' ὄρη  
κἂν ἐρῆ τις ἐλέφ κώμ' ὄν Ἰσου».

## ΚΡΥΠΤΟΓΡΑΦΙΚΟΝ

12345678 — Ἐἶνε ὁ κ. Μεταξάς.  
21278 — Ἦτο ὁ μακαρίτης Τσαλ-  
δάρης ὡς πολιτικός.  
314478 — Πρέπει νάχουν οἱ ἐλαπο-  
παραγωγοί.  
4187 — Δὲν ἔχει πιά ὁ κ. Θεολ.  
Σοσώνης.  
541 — Δὲν τὴν καταλαβαίνουν οἱ  
ἀρραβωνιασμένοι.  
616678 — Θὰ γίνε τὸν Ἰούλιον ὁ  
Μπαρμπαστέλιος Σουρλάγ-  
κας.  
7278 — Ὅταν εἶνε δίπους λέγε-  
ται κύριος.  
81341 — Ἐἶνε τὰ ἐπιχειρήματα ἐ-  
ναντίον τοῦ Λαϊκοῦ Με-  
τώπου.  
(ἽΥπο Σέρο)

## ΝΟΙΩΣΜΑΤΑ

Γάδαρος δὲν εἶνε  
σαμάρ φουρεῖ.  
Βῶδ δὲν εἶνε  
τσέρατα ἔχι.  
Γραμματικὸς δὲν εἶνε  
γράμματα γράφτ.

(Μὰ του καταπνάρ τ' λιμούς  
ἐν ἴνι ἔφτου π' βάξ' ι γούς).

## ΑΥΣΕΙΣ - 217ου ΦΥΛΛΟΥ

Προβλήματος. — Γὰ δέντρα ποὺ  
πιάσανε ἦσαν 605. Ὁ ἀριθμὸς 605  
διαρῶμενος μὲ τοὺς ἀριθμ. 6, 8, 10,  
καὶ 12 δίνει ὀπόλοιπον 5 ἐνὼ μὲ τὸν  
ἀριθμ. 11, μηδέν.

Γρίφου. — Ὑψηλὴ προσωπικότης.  
Ἐπιγραφῆς. — «Ποῖος πολιτικὸς  
ἀραγε ἔχει σειρὰν θανάτου ;»  
Κρυπτογραφικοῦ. (Κλειδί). — Παρ-  
θένος.

Νοιώσματος. — Σταφύλι.

## ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ

## Εἰς λαγκαδιανὴν μαθήτριαν

Δὲν βγαίνεις ἔξω ἐσὺ τὰ διαλείμματα  
μον' κάθεσαι στὸ παραθύρι ἀκουμπι-  
[σμένη.

'Ἐσὺ δὲν ξέρεις ἔρωτα μαθήματα  
μὰ ἐνὼ πῆς γιὰ μαλλί θὲ νάβγεις κου-  
[ρεμένη.

Λένε πῶς εἶσαι πρώτη στὸ χορὸ  
καὶ στὸ Γυμνάσιο τσουκνίδα μὲς τὰ γ-  
κάθια.  
πρῶτη στὴν ἄρση ἐπίσης τῶν βαρῶ  
γιαυτὸ στὶς ἐκδρομὰς ἐσὲ φορτῶνουν  
[τὰ καλάθια.

## ΛΟΓΙΑ ΜΕΓΑΛΩΝ ΑΝΑΡΩΝ

«Ἐχει ὁ Θεός, κύριοι Ἐφοροί»  
Ἰάκωβος ὁ Μυτιληναῖος.  
«Εδοје нис едоје, еруоtha»  
Ναύαρχος Σακελλαρίου.

«Ὅποιους ξυπνήσ πὸ πουρνὸ γέ-  
νιτη δῆμαρχους» Θεόδ. Γρηγορίου.

«Τὸ Συμβούλιον τοῦ «Παλλεσβια-  
κοῦ» εἶνε σωστὴ Κοινωνία Ἐθνῶν»  
Ἄρ. Τόνος.

«Ἐγὼ τὸν γνωρίζω τὸ Διάδοχο  
ἀπ' τὰς Ἀθήνας» Μία Δεσποινίς.  
«Ἐγὼ ἤμουν πρόξενος τῆς Αὐ-  
στρίας» Ν. Ψαλιτάδης.

«Ἄς εἶνε καὶ γρηγὰ» Σ. Χατζη-  
σπύρου.

«Τί ἔκανες, κυρὰ Κατίνα ;» Σ. Τα-  
κτικός.

«Ἐρ' Ἀπουστουλή, εἶσι τζουτζάρς,  
δὸμ τοῦ τάλληρου» Μαν. Κούμπας.  
«Μοιάζουμε μὲ τὸν Διάδοχο στὸ  
μυτί» Τάκης Γρημάνης.

«Ἐγὼ διατάσσα» Μανώλης Μπι-  
νός.

«Σέτια καὶ μόνον σέτια, ἀν θέ-  
λεις μῦδια» Διάνα.

«Δυὸ γαμπροὶ ἔκανα, μπουμπού-  
νιξὶ ἡ Μυτιλήνη» Μία Κυρία.

«Ποὺ τὸ ξέρεις ; Μπορεῖ νὰ ζη-  
λευεῖ ἐσωτερικῶς» Νέλος Κουρτζής.

«Ἐρ' Ἀγαμανῶλη ἀντίχιμ εἰσιτήριον  
θὰ πληρώσης!» Δημ. Κατσούλης.

«Μουσικὴ ἀκορντεὸν καὶ γουρουνό-  
πουλο στὸ φοβρνο βέρ ἀλά κι' ἀμάν-  
ἀμάν» Π. Πατλάκας.

«Μὲ μαγνήτισαν τὰ κορίτσια τῆς  
Μυτιλήνης» Σπύρος Ἀργαλιάς.

«Τὰ πολεμικὰ ἔρριπτον δὴλ νύχτα  
ὀποβολέα (=προβολέα) Β. Μάτας.

«Ἄν δὲν εἶχον οἱ Ἴταλοὶ τὸν δι-  
πυρίτην (=ὀπερίτην) δὲ θὰ νικούσα-  
νε τοὺς Αἰθίοπας.» Ι. Στεφανίδης.

«Ὁ διατητῆς μεψιμορεῖ (=μερο-  
ληπτεῖ) ὀπὲρ τῆς μικτῆς» Ἀργύρης  
Μπέμης.

## ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Ἰακώβου τοῦ Μυτιληναίου «Περὶ  
μεγάλων εὐεργετῶν».

Ναύαρχου Σακελλαρίου «Τὸ φι-  
λόξενον τῶν Μυτιληναίων».

Γ. Γιαννακοπούλου «Περὶ δωμα-  
τίων Stuttgarti».

Ἄντ. Δημακοπούλου «Ὁ Γρηγο-  
ράκης».

Β. Ἀλαμανέλη «Αἱ προσκλήσεις».  
Χαρ. Μπίνου «Τὰ κέντρα τοῦ Ἀ-  
κλειδίου».

Φ. Δήμου (Κιόρο,λου) «Ἵποδο-  
χαί».

Α. Βασιλείου «Ἡ Ἐσπερία».  
Κ. Σαλβαρλῆ «Οἱ Σαμιώπες».

## ΤΡΙΒΟΛΙΚΟΙ ΣΤΟΧΑΣΜΟΙ

§ Αἱ Ἑλληνίδες τῶν παραλίω ἐ-  
παρχιακῶν πόλεων ὀποχρεοῦνται  
ἀπὸ λόγους πατριωτικὸς νὰ δια-  
σκεδάσουν τὴν ἀνία τῶν ἀξιωμα-  
τικῶν τοῦ Στόλου.

§ Οἱ μεγάλοι ποιηταὶ γενῶνται,  
δὲ γίνονται. Παράδειγμα ὁ δικὸς  
μας ὁ Λόντος.

## Η ΠΟΛΕΜΙΚΗ ΜΑΣ ΣΤΗΝ

## ΜΑΘΗΜΑ 2ον

Ὁ μόνος τρόπος νὰ ἀποφύγει ἡ  
ἀνθρωπότητα τὸ φορικτὸ βίαιο θά-  
νατο ἀπ' τὸν πόλεμο εἶνε νὰ μὴν  
κάνει πόλεμο ! Εἶνε πολὺ ἀπλὸς  
τρόπος ἀλλὰ καὶ πολὺ δύσκολος.  
Διότι ὁ πόλεμος δὲν εἶνε ἕνας  
καβγάς ποὺ ἀνάβει ἀξαφνα ἀνά-  
μεσα στοὺς ἀνθρώπους γιὰ λόγους  
φιλοτιμίας ἢ συμφέροντος. Ἀνά-  
μεσα στὸν πόλεμο καὶ τὸν καβγὰ  
ὕπάρχει μιὰ μικρὴ, ὄχι ἀσήμαντη  
διαφορὰ. Στὸν καβγὰ μαλώνουνε  
οἱ ἄμεσα ἐνδιαφερόμενοι. Κ' εἶνε  
στὸ χέρι τους νὰ μὴν τραβήξουνε  
κουμποῦρες καὶ μαχαίρες, νὰ μὴν  
πετσοκοποῦν. Σήμερα αἰματηροὶ  
καβγάδες δὲν γίνονται στοὺς πολι-  
τισμένους λαοὺς. Πολὺ λίγοι εἶνε  
οἱ ἀνθρώποι ποὺ λύουν τίς διαφο-  
ρές των χειροδικόντας. Οἱ ἄλλοι  
πάνε στὰ δικαστήρια ἢ συμβιβά-  
ζονται. Ἐνὼ στὸν πόλεμο μαλώ-  
νουν καὶ πετσοκόβονται ἀνθρώ-  
ποι ποὺ μήτε γνωρίζονται μήτε  
ἔχουν καμιὰ διαφορὰ μεταξύ τους.  
Ἀνθρώποι εἰρηνικοὶ, εὐαίσθητοι,  
νοικοκύρηδες, τρυφεροὶ, ποὺ δὲν  
ρίζωσες ποτὲ τὸ μῖσος στὴν καρδιά  
τους καὶ δὲν ἔκαναν ποτὲ κακὸ  
μήτε σὲ μύρμηκα, χύνουν ἀνθρώ-  
πινον αἷμα στὸν πόλεμο, γίνονται  
αἱμοβόροι, χωρὶς νὰ τὸ καταλά-  
βουν, δίχως νὰ ξέρουν τὸ γιατί.  
Εἶνε μὲ τὴ θέλησή τους αὐτὸ ποὺ  
γίνεται ; Ὅχι βέβαια. Εἶνε ἀνάγκη  
Ἐθνικὴ, ἀνάγκη ἀνθρώπινη, εἶνε  
μέσων ποὺ ἀποβλέπει στὴν εὐτυ-  
χία τοῦ Ἀνθρώπου ; Κάθε ἄλλο !  
Εἶνε δλεθρος γιὰ τὰ Ἐθνη νικη-  
τὰς καὶ ἡττημένους, καταστροφὴ  
γιὰ τὸν πολιτισμὸ, εἶνε κατὰρα  
τοῦ Θεοῦ.

Τότε γιατί γίνεται ; Γιατί ; Βοή-  
τε το σεις τὸ γιατί. Εἶνε εὐκολὴ  
ἡ λύσις. Μήτε ἄλγεβρα χρειάζεται  
μήτε λογάριθμοι. Ἐν τούτοις ἄς  
σᾶς διευκολύνουμε. Μήπως υπάρ-  
χουν ἀνθρώποι, ἀθέατοι στὰ πεδία  
τῶν μαχῶν, ποὺ ἔχουν συμφέρον  
ἀπὸ τὸν πόλεμο ; Μήπως αὐτοὶ  
κατὰ τύχην ἔχουν στὰ χέρια τους  
τὰ μέσα νὰ μᾶς ῥίχνουν στὸ μακε-  
λὸ ὄποτε τὸ θελήσουν ; Γιὰ σκε-  
φθῆτε καλά. Κι' ἂν τῶβρετε, ὄσοι  
ἔχετε ἀκονισμένο μυαλό, πῆτε το  
καὶ στοὺς ἄλλους, στοὺς φίλους  
σας, στοὺς γνωστούς σας. Πρέπει  
νὰ γίνε κοινὴ συνείδησις ἡ ἀπλὴ  
αὐτὴ ἀλήθεια σ' ὄλον τὸν κόσμον.  
Εἶνε ὁ μόνος ἀποτελεσματικὸς  
τρόπος καθητικῆς ἀμύνης κατὰ  
τοῦ βιαίου θανάτου.

Σ. Κανόνης  
Στρ. ε. α.

## ΓΛΩΣΣΟΛΕΤΗΣ

Ἡ βραδυνγλωσσία θεραπεύεται  
ἀν ἐπαναλάβετε τρεῖς καὶ ταχέως τὸ  
κάτωθι φάρμακον :

«Στείπει, τρίφτοι ξίστοι».

(Συλλ. Σωνίμ)

## ΜΥΤΙΛΗΝΙΑ ΚΙΝΕΖΙΚΑ

«Τοῦ μΠάνι  
φρά μχάνι  
τοι γίνι ρὰ νγάνι.  
Για δὲ τοῦ μΠάνι  
ρὰ φρά τοῦ μχάνι !  
Μχάνι ντὲ μΠάνι !»

Μετὰ φρασίς : «Ὁ Μπάνος  
φυσῶ μουχάνι καὶ ἔγινε σάν τηγάνι.  
Γιὰ κῦτα τὸν Πάνο πᾶς φυσῶ τὸ μου-  
χάνι ! (Φῶσα) λοιπὸν μουχάνι μΠάνο»

## ΛΕΣΒΙΑΚΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

(Μανταμαδιότικη)

## Μι τα χνότα

Του κ. Δ. Β. Χ' Ραφαήλ

Τίλουγια πλια τς απουφάνητσι, ταχτέρ-ταχτέρ ξιπόρτσι, τσι πίζι τ' ανάπλαγα. Άμα πέρασι του χουργιό, τσι βρέθτσι πὰς καφκάρις, λαχανιασμένι γάμπουνταν κάτσι πὰς τσι μνιάν αράχτα να ξικουρασί.

Μές ντου νούτς ίχι ούλου ντουν άντρατς. Νά τσι βλέπ έναν στοίλου τσι πλάλι. Τ' λέγι :

— «Ούστ! κουπρόστλαρι, γιάντρασιμ ε' έστιλι; Να πὰς να τ' πίς πους έφτου π' μ' έκανι ακόμα έ ντου χουρι του τσιφάλιμι! Γιορτζι τσιρα τσι βλέπ μές ένα χουραφέλι πούνταν γιμάτου ατσκνάδισ (1) τσι κνιόνταν, —φούσα βλέπς τ' αγιρέλι —τσι ντου λέγι :

— «Κνιούτσι τσι σίς κουτσονουσακάδισ τα τσιφάλιασας! για χουρατά τόχια!»

Σι κουμάτ να τσι σκάλουνι πὰς ντου ντουβάρ μνιά γατούδα λέγι τσέφτις.

— Ψιψι καντί, γιάντρασιμ ε' έστιλι;

Ι γατούδα νιάρτζι.

— Άς ίνι δα, να πὰς να τ' πίς, πους έ θα μι ξαναδί!

Μαντριζμένου βρέπς του Μαριγού απικρό έν ίξιρι απ' τα ενγκόζμια, γιατι αμα χίριψι ι μάνατς, ίνταν τριγιό χρουνού. Χίρα γι μάνατς τσι νιαρί, φουβάνταν τα κακά στόματα, έθιλι να μπαραντουθι νουρις-νουρις τσι να τσιμιθουν απ τν όρα που τζιτάζαν γιόρδισ.

Άμα τράνιψι κουμάτ του Μαριγού τσαρχίνιτσι να καταλαβένι ντου κόζιμου, τέργιατσι να δι καμνιά κουπέλα παντριμένι να σκόνι τσι κανε μουρέλι, αρότα τ μάνατς :

— Πού τούβρι του μουρέλι;

— Θκότς ίνι, τσίνι τόκανι. Τς ίλιγι.

— Έμ τίλουγια τὰ κάνιν τα μουρέλια;

Για να ντ γκαταλαγιάς τς ίλιγι τσι τσίνι — Έ ντέργιατσι να πριάσ, μάνα ουλούπτα να τα ξιχαρτσάζ (2) ούλα :

— Νά άμα παντριφτίς, τσι πάρς άντρα, ανταμουνόντιν βρέπς τα χνότα σας τσι γινόντιν τα μουρέλια. Τα πίζιτβι τσι τσίνι.

Τι ίλιγι; άς του μάθ' απ' ντουν άντρατς!

Τέργιατσι να τν αγαπίσ ένα μπαλιχαρέλι, ουρφανό τσι τσό. Σι κουμάτ τσιρό τς παντρέψαν να βάλιν έναν άντρα μές του σπιτντουν να μι γκαθούντιν γινέτσις μουναχές.

Άμα παντριφτούκαν τσι πλαγιάσαν κουντά-κουντά, ούλου πλιά μές του στόμα ντουν ίβλιπι τσι αγέστιν τα χνότατ. Του παλιχάρ πλιά τ' χάδιβι, τ' γκανάτσιβι, έφτινι βουβόδιντρο!

Τς λέγι μνιά μέρα :

— Έμ, έ θα κάνουμι τσι κανε μουρέλι;

— Πους ανταμουνόντιν για, τα χνότα μας!

— Άφσι τς χουρατάδισ τσι θα μι σκάγισ θέλις!

Έφτινι τα ίδγια!

Έ χάνι τσι τσός τσιρό, μνιά βραδγια μι του ζόρλαν τς έδιξι του σουστό του δρόμου.

Τίλουγια πλιά τς απουφάνητσι, έ έβρου, τσι ξιπόρτσι τσι πάγιτσι μές

## ΣΜΥΡΝΕΪΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ

## Τα ρεζίγια

Του κ. Π. Βαλάκη

Τό λεπόν μωρέ κύριε Στράτο μου είδες τί ίπάθανε τὰ ρεζίγια οί ναύτηδοι στού φουτμπόλι με τή μι-



χητή τση Μυτιλήνης. Τήν ίφάγανε κ' ίκάτσανε κάτου. Άμείπαίτζου-με! Άυτοί, τό λεπόν, ίθαρούσανε πώσ ό «Παλλεσβιακόσ» δέν έχει

πρόεδρο τση προκοπής. Πού να ξε- ρουνε πώσ ό κύρ Γιωργάκης ό Βι- τούγιας αναδιοργάνωσε τσι άθλη- τισμοί μας σαν τό μπαγκάρι τση Μητρόπολης!

Έγώ όμως και πάλι βρίσκω πώσ ήντουσαν λίγα τὰ τέσσαρα γκόγια που τσι ίπεράσανε. Ίπρεπε να τσι βάλουνε έφτά. Άν ίπαίζανε στού Κορδεγιό ματζί μας, τότενεσ που ήμουνε τερματοφυλάκας δέν ίκά- νανε μούδε ένα. Έπί τέλους. Μυ- τιληνιοί έίστενε κ' αυτό που τσι κάνατε πολύ είνε. Τιμή και δόξα τού σιδρ Γιωργάκη τού Βιτούγια τού δραστηριού Προέδρου. Άργότε- ρα, μιὰ που ίγένηκε πρόεδρος τού Άθλητισμού τση Μυτιλήνης ό Δέ- σποτάς μας ό κύρ Ίάκωβος τὰ πράματα θα πάνε καγιότερα. Πού βάζει τό εύλοημένο τό χερσάκι του ό Μετροπολίτης και δέν κάνει θά- ματα!

*Η Βαλακή*

Υ. Γ.— Μά δέ μου λές! Έτοθτα είνε δλα τὰ πολεμικά καράβια τού ένδοξου στόλου μας! Γιατί, μωρέ κύριε Στράτο μου, είνε τσοαδούτσι- κα μικρά; Πιό μεγάλα είνε τὰ γκερ- γκίρια μὰ τήν Πονατα.

Π.

## ΤΡΙΒΟΛΙΚΗ ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΕΙΑ

Διάδοχος. Βλέπε λέξιν: Κοδικλος. Στόλος. Πολεμικά πλοία γεμάτα όραιοις αξιωματικούς.

## ΟΜΕΙΡΟΚΡΙΤΗΣ ΤΟΥ "ΤΡΙΒΟΛΟΥ"

Κοδικλον έάν ένυπνιασθείς ότι σέ αγαπῶ παρθένος έπαρχιώτισσα δυ- τας, άνοησιαν σημαίνει ό όνειρος.

Πύργον κανονίου έάν ίδεις παρ- θένος όντας μην εισέλθεις.

τα χουραφγια. Άμα τ' χάσαν του πουρνό, αρουτά γι μάνατς ντου γαμπρότς.

— Πάτσι ντ' γκαλάτςις (3) τί- πουτα τσι μάνις;

Αναγκάστου του παλιχάρ να τα πι ούλα!

— Όχι γιέμ, γό φτέβγου μο να πάγου να τν έβρου να τν γκαθουδ- γιέψου, τσι μι τ' σνουρτσίς γιατίνι ανεβγαστ.

Πίγι τν ίβρι τσι κάνταν ακόμα πὰς τν αράχτα. Πά κουντάτς, τς δότσι να καταλάβ πους τα μουρέ- λια έ γινόντιν μό μι τα χνότα, πους τόπαθι μαθέ τσι τσίνι, τσούλους γι κόζιμους τσέδγιετς ζουνουγίρις μές του σπιτίτς, τσι τσι λίγα χρόνια του γέμουσι μουρά!...

## Μίτρος

Γλωσσάρι. 1 Παπαρούνες. 2 Ξε- καθαρίζει. 3 Τη μάλωσε.

## Η ΓΕΙΤΟΝΙΑ ΤΗΣ ΣΑΜΦΟΥΛΑΣ

## ΠΡΟΣΟΧΗ!

Πρέπει νάμαστε προσεκτικές, αγα- πητές μου αναγνώστρες, σ' όλες τις έκδηλώσεις τής ζωής μας. Γιατί οί άνδρες είνε έτοιμοι να κατηγορή- σουν κάθε μας πράξη και να είρω- νευθοιν κάθε μας αίσθημα. Τι δέν άκούω αότές τις μέρες για τήν έπι- πολαιότητά μας, άπ' άφορμή τόν έρ- χομό του Στόλου! Είμαστε μαστίχα στού στόμα τών άντρων. Δέν είνε μόνον οί λεύτεροι που μας κατηγο- ροιν δέν είνε μόνον οί γονείς μας είνε και οί σύζυγοί μας! Κυρίως αυτοί, που ζητοιν άφορμή για να τὰ βόλουν μαζύ μας.

Είνε γεγονός πώσ είμαστε πολύ άπρόσεκτες άνόητα άπρόσεκτες ά- συγχώρητα άπρόσεκτες. Καταλαβαί- νω τήν έπιθυμία μας να άρέσουμε στούς ξένους και πρό πάντων στού διψασμένα λεβεντόπαιδα τών ένδό- ξων καράβιων μας. Παντού, σ' όλες τις έπαρχίες τό ίδιο γίνεται.

Η γυναίκα είνε πάντα γυναίκα. Σ' όλες τις έποχές και σ' όλους τούς τόπους δέν άλλαζε και μήτε θάν άλ- λάξει. Είνε μέσα στη φύση τής να άρέσει. Είνε τάχα κατηγοριο αυτή τής ή έμφυτη διάθεση; Όχι. Τό ίδιο κάναμε και πριν να παντρευτούμε και άρέσαμε στούς συζόγους μας. Τότε δέ μας κατηγορούσαν οί κύριοι. Τώρα όμως βρίσκουν έλάττωμα τη φιλορέσκεία μας. Και σάς είπα τό γιατί. Γιατί δέν προσέχουμε. Ό,τι έχουμε στην καρδιά τόχουμε και στού χείλη. Άπό άνόητη ματαιοδοξία, άπό κουφόνια.

Είνε άνάγκη να καφκιάμαστε ή μιὰ στην άλλη τί φουστάνι κάνουμε για να έμφανιστούμε στού χορό τής ναυαρχίδας; Είνε άνάγκη να προ- δίνουμε τις λαχάρεις μας, τούς πό- θους μας, τό έρωτικό μας τό χτυπο- κάρδι έστω; Θέλουμε ν' άρέσουμε στούς αξιωματικούς και στούν Κοδ- κλο. Και ποιός δέ θάθελε! Τό συμ- φέρο μας όμως επιβάλλει να μην έκ- δηλωνόμαστε.

Με τρόπο επιβάλουμε τη θέλησή μας στούς γονείς μας, στούς συζό- γους μας, κάνουμε τὰ λουσα μας, χωρίς να προκαλέσουμε τις ύποψίες τούς, να έξάψουμε τη ζηλοτυπία τούς, να πέσουμε στην κακογλωσ- σία τούς.

Κουβέντες σαν και τούτες που ά- κουσα: — Θα τρελλαθεί ό Διάδο- χος σά με δει με τό καινούριο μου τό φουστάνι ή — Έγώ δέν κατα- δέχουμι να κυτάξω άπό πλοιαρχο και κάτω είνε άνόητες και έπικίν- δυνες. Μας κάνουν γελοίες και μας δείχνουν περισσότερο άνόητες άπ' ό,τι έκ φύσεως είμαστε. Έστέ, λοι- πόν, φρόνιμες!

## Η Σαμφούλα

= Τ. Τ. Τ. Τ. =

κ. Β. Κ. (Βατούσαν) Εύχαριστούμε. κ. κ. Άδελφούς Κον. Καιρός να σάς δοίμε.

κ. Σωνίμ. Τίποτε νεώτερον;

κ. Σέρο (Έντεΰθα). Όπως δημο- σιεύεται πρέπει νανε. Τό κλειδί πρέ- πει να βγαίνει όριζοντίως και καθέ- τως.

## ΡΑΔΙΟΦΩΝΑ

Στού κ. Παρασκευαίδη θα βρήτε τὰ άπαράμιλλα ραδιόφωνα «Φίλιπς» προστά σε κάθε βαλάντιο. Με τρία χιλιάδικα μπερείτε νάχτετε τό ραδιό- φωνό σας.

## ΛΕΣΒΙΑΚΗ ΛΑΟΓΡΑΦΙΑ

## Ι Γούμινους

Στουν απάνου μαχαλά τσι τσι γκάτου γιτουνιά ίνταν μνιά γκαλουργιγιά τσι μνιά χίρα παπαδγιά. Έξιντου ένας γούμινους πέταξι ξικκούφουτους.

— Γούμινι ε' θα πινάς τα παπούτσιγια να βρουντάς.

(Συλλ. Στρ. Άναστασέλη)

## Ντανιάντζμα

Θα του δίρου του μουρό μι τις μίγιας του φτιρό. Θα του δίρου ετου κουλέλι μ' ένα ξό μικρό βιργέλι. Θα του ξαναδίρου πάλι μι τις μίγιας του πουδάρι. Του μουρό μου τούτουνα πότι γίνιτσι τόρουνα! Θα του ετίλου ετου εσκουλιό του μουρόμ του δυαλιχτό για να μάθι γράματα τσι θιγιού τὰ πράματα.

(Συλλ. Δ. Χ' Δημητρίου)

## Τ' Κλήδουνα

Τσι του γαμπρό που κάναμι ίνταν απου τι Γέρα. Πού ίνταν τσι έμπρόβαλι ι ψίρα τσι γι λέρα!

Πίγι τσι ίρτι τ' Αμπιλικό γιάννα κλόνου βασιλικό!

(Συλλ. Σ. Ν. Α.)

## ΛΕΣΒΙΑΚΕΣ ΠΑΡΟΙΜΙΕΣ

— Ι τσιρός τα πλι τὰ σιλα τσι τσι φουρτούνα τ' αγουράζ'.

— Θα κουστίς ι ρουμπαλιά.

— Έχις κατζούνι, τρός.

— Θ' ασπρίσ ι βιλέντζαντ'.

— Έχου πόνι ίσαμι τς αγκόνι.

— Αφουρμί ένι γίριβγα ίτζιξές μι τσι έγίρα.

(Συλλ. Άλκ. Γ.—Πλωμάρι)

## ΔΙΑΦΟΡΑ

Πούνι κίνα τα ζαμάνια πούνι κίνι ι κίρι πούνι ι Φούσκας πούνι ι Πρίσκας ι παλι νικουκίρι!

(Συλλ. Βαγγ. Καράγ.)

## ΤΟ ΛΕΣΒΙΑΚΟ ΧΙΟΥΜΟΡ

## Παρατσούκλια τών χωριών

Φτεργιανοί: Μοίρις. Χυδηριώτες: Καλιβουμένι. Τελωνιάτες: Καπαλαροί. Άθρωμώτιστοι: Λαδουπάνια. Σκαλοχωρίτες: Ντανατζήδες. (Άποστολή Β. Κ.)

κ. Βρισαγώτην. — Διαμαρτύρεσαι πώσ οί Βρισαγώτες δέν παρονομιάζουντι «τραχανουκίζνέρις» αλλά «κλιφταλιπούτςις». Άτυχώς τό δεύτε- ρο παρατσούκλι είνε κτήμα αναφαι- ρετον τών Χαλιτσότηδων. Πλήν τού- του ή Βρισά είνε ίδεώδης τόπος άπό άπόψεως έντιμότητος. Όστε...

Παρακαλούνται οί άγαγνώσαι μας τής Ύπαίθρου να μς στείλουν τὰ παρατσούκλια τών γειτονικών τας χωριών που δέ δημοσιευθήκανε ά- κόμα.

Τὰ γλυκά σας στού «Άριστον»

# ΤΑ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΠΟΛΙΤΙΚΑ & ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

## ΟΙ ΣΤΡΟΥΘΟΚΑΜΗΛΟΙ

Είνε κομμικοί οι παλαιοδημοκρατικοί άρχηγοί με τη στάση τους αντίκρου στην πολιτική μας κατάσταση. Αντί να ενωθούν για να αντιδράσουν, όσο είχε καιρός στο φασισμό, προσποιούνται πως δεν τη βλέπουν τη δικτατορία του Μεταξά. Είνε συνηθισμένοι να τη βλέπουν την αγωγή που πάνε τα ύψη γανα της Ασφαλείας για να τους στείλουν στην εξορία....

## ΕΥΚΩΛΟ ΠΡΑΓΜΑ

Είνε άναμφισβήτητο πως ο Βασιλιάς και ο Διάδοχος έχουν πρόγραμμα να κατακτήσουν τη συμπάθεια του Λαού με τις περιοδείες των. Αυτό δεν είναι κακό. Μιμούνται τους καλούς βασιλιάδες των παραμυθιών. Οι καχύποπτοι όμως λένε πως αυτό το κάνουν ωσπου να ριζώσουν. "Ε, κ' ύστερα; Στην καρδιά του Λαού θα είναι ριζωμένοι. Και θάνε το ευκολότερο πράμα για το Λαό να κόψει τις ρίζες, μόλις άρχίσουν να του στεναχωρούνε τις έλευθερίες.

## ΑΦΕΛΕΙΑ

Ο «Ταχυδρόμος», ύστερ' από τα «σπεριολογήματα που κυκλοφορούν επίμονα, περί επικείμενης και προπαρασκευαζομένης έν κρυπτῶ και παραβύστω δικτατορίας του Μεταξά» άπευθύνεται στον Βασιλέα και τον συμβουλεύει να μη παρίδει την άνησυχία της Κοινῆς γνώμης προς το συμφέρον του. Κατὰ τῆ γνώμη μας ὁ «Ταχυδρόμος» δείχνεται άφελής. Τῆς πεθερῶς, εἶνε τὸ σωστό, νὰ τὰ πει γὰ νὰ τ' ἀκούσει ἡ νύφη.

## ΜΠΟΥΝΤΑΛΛΑΔΟΣΥΝΗ

Ο ὑποκελευστής τῆς «Κυζίκου» πού αυτοκλήθηκε ἦτανε τουλάχιστον μουνταλάς. Ἄν δὲ λυπήθηκε τὰ νειάτα του, δὲ λυπήθηκε τῆ σφαῖρα πού μπορούσε νὰ χρησιμοποιηθεῖ κατὰ τῶν Βαρβάρων;...

## ΕΙΜΑΣΤΕ ΣΥΜΦΩΝΟΙ

«Δὲν ἀξίζει τὸν κόπο, λέει ἡ Κυβέρνηση, γὰ τρεῖς καταδικασθέντας δημάρχους νὰ γίνεται τόσος θόρυβος. Ἴσα ἴσα αὐτὸ λέμε καὶ μεῖς. Γιατὶ λοιπὸν πατεῖ καὶ κουτσαίνει νὰ μὴν ἐπανεέλθουν;

## ΑΙ ΠΡΩΤΑΙ ΑΠΟΓΟΝΤΕΥΣΕΙΣ

Τὰ πρῶτα θῆλα πού εἶδαν τὸν Διάδοχον 4 ὥρες μόλις μετὰ τὴν ἀφιξή του, ἦσαν οἱ μαθήτριες τῶν σχολείων μας πού ἀνέβηκαν σὸν «Ἀβέρωφ». Ἰδοὺ πῶς μὲς ἀφηγήθη μία μικρούλα τὶς ἐντυπώσεις τῆς: «Ὅταν πῆγαμε κοιμότανε καὶ τὸν περιμέναμε. Εἰμάστε συγκινημένες, πού θὰ βλέπαμε τὸν Κοῦκλο. Ἐπὶ τέλους ἀνέβηκε. Ὑψηλὸς ποδὸν! Θυμηθήκαμε τὸ μακαρίτη τὸ Φῶκο. Ἦταν φρεσκοζουρισμένος καὶ μυρωδάτος. Ὠραῖες μυρουδιές βάζει. Φορεῖ μονόκλ, ἔχει ὠραῖες ἀθλητικὲς πλάτες, ἀλλὰ τὸ δέρμα του εἶνε τραχὺ καὶ τὰ μάτια του ἀγλυκα. Σχεδὸν δὲν εἶνε ὠραῖος. Τί κρίμα».

Γιατὶ κρίμα! Ὁ Διάδοχος μας εἶνε θαλασσόλυκος. Βελουδένιο δέρμα καὶ κόκκινα μάγουλα καὶ χεῖλη ἔχουν οἱ γυναῖκες, ἐπειδὴ τὰ βάφουνε.

## Τὰ συμπεράσματα τοῦ Γιάννη



(Λινόλεουμ κ. Ν. Ἄναστ.)

Παπανδρέου.—Τὶ σκάβεις αὐτοῦ, Γιάννη;  
Ἄνθρωπος.—Τὸ λάκκο τῶν λαϊκῶν ἐλευθεριῶν!  
Παπανδρέου.—Μὰ πῶς! Δὲ διάβασες τὰ ἄρθρα μου;  
Ἄνθρωπος.—Ἄστειεύεσαι! Δίχως τὸν τορπιλισμὸ τοῦ Λαϊκοῦ Μετώπου θὰ τολμοῦσα!

## Ο ΨΕΣΙΝΟΣ ΧΟΡΟΣ ΤΗΣ ΛΕΣΧΗΣ

Ψὲς ἐδόθη εἰς τὴν ὄχι εὐρεῖαν αἰθουσαν τῆς Λέσχης ὁ διαπνεύσας τοῦ Δήμου ὀργανωθεὶς χορὸς πρὸς τιμὴν τοῦ Διαδόχου καὶ τέρψιν τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Στόλου μας. Τὸ ἄνθος ἢ μᾶλλον ὄλα τὰ ἄνθη τῆς Μυτιληναϊκῆς κοινωνίας ἦσαν ἐκεῖ ἀπὸ ἐνωρίς ἀναμένοντα μὲ καρδιοχτύπι τὴν προσέλευσιν τοῦ Διαδόχου. Ἰδοὺ μερικὰ ἐξ αὐτῶν: Ἡ δ. Μυρσινοῦλα Φ. Λαλέλη—σατέν θαλασσί μὲ οὐρὴν παγωνιοῦ. Ἡ δ. Ριρῖκα Ἄλεβιζάτου—ταφτὰς κίτρινος σαζάν με φραμπαλά σὸ λαιμό, ἀλὰ Γκρέτα Γκάρμπο. Ἡ δ. Ἰωάν. Πούμπουρα—ρόμπα ἄσπρη ἐνθυμίζουσα Κοζάκαν. Ἡ δ. Ρηνοῦλα Βρανᾶ—κρέπ ὀρεὸλ σιέλ. Ἡ δ. Ρηνοῦλα Στ. Σουρλάγκα—κρέπ σατέν μὸβ. Ἡ δ. Μαρούλα Β. Κατσάνη—ἄσπρο κρέπ ὀρεὸλ. Ἡ δ. Μπεμπέκα Α. Κατσάνη—μουσλιν ἐμπριμέ, μοντέλο Τσοῦχλου. Ἡ δ. Νίκη Δημητριάδου—ρὸζ σατέν, φιδόκος στὴν πλάτη πελώριος. Ἡ δ. Ριρῖκα Πούμπουρα—ρὸζ σατέν μπουγιονέ. Ἡ κ. Βικτωρίτσα Τ. Γρημάνη—κρέπ ντέ σιν ἐμπριμέ τουνικ.

## ΔΙΚΑΙΟΛΟΓΗΜΕΝΗ ΣΥΦΩΝΗ

Ὁ ἐκτελεστής τῆς διαθήκης Κατσακούλη κ. Ἀντώνιος Κατσάνης ἐπισκεφθεὶς τὸν Μητροπολίτην, παρεκάλεσε νὰ διαταχθεῖ ὁ ἀρχιτέκτων κ. Β. Σαρήλῆς νὰ ἐπισπεύσῃ τὰς προκαταρκτικὰς ἐργασίας διὰ νὰ θεμελιωθεῖ ἀμέσως τὸ Κατσακούλειον βρεφοκομεῖον, ὁπῶς ὥστε νὰ εἶνε ἔτοιμον μετὰ 9 μῆνας!

—Μὰ τὴν προηγουμένην ἑβδομάδα εἶχομεν μείνει σύμφωνοι νὰ γίνοντ τὰ ἐγκαίνια τοῦ βρεφοκομείου τῆν Κυριακὴν τοῦ Θωμᾶ, παρετήρησεν ὁ Σεβασμιώτατος.

—Μάλιστα, τὸ ἐνθυμοῦμαι, εἶπεν ὁ κ. Κατσάνης, ἀλλὰ τὴν προηγουμένην ἑβδομάδα δὲν εἶχεν ἀκόμη καταπλεῦσει ὁ Ἐθνικός μας στόλος.

Ἡ κ. Ἐλενίτσα Σ. Βουρνάζου—ἐμπριμέ φάγγ. Τὰ δύο τελευταῖα προχθὲς καταφθάσαντα ἐπιγιόντως ἐξ Ἀθηνῶν. Μὲς συγχωροῦν τὰ ὑπόλοιπα ἄνθη, ἀμύριστα καὶ μυρισμένα—δηλ. Κυρίες καὶ Δεσποινίδες κατὰ τὸ χιαστὸν σχῆμα τῶν ἀρχαίων—διότι δὲν τὰ ἀναφέρομεν ὀνομαστικῶς. Ἄλλ' ἐπειγόμεθα νὰ περιγράψωμεν καὶ τὰ κατὰ τὴν εισέλευσιν τοῦ Διαδόχου, ἔστω καὶ λακωνικῶς.

Ἦτο ἀκριβῶς ὥρα 11,3' καὶ 34)2' ὅταν ἡ ὀρχήστρα ἤρχισε νὰ ἀνακρούει τὸ βασιλικὸν ἐμβατήριον. Ὁλοὶ ὄρθιοι. Σιγὴ ἄκρα. Τόση ὥστε οἱ κτύποι τῶν τρυφερῶν καρδιῶν νὰ ἀκούονται ὡς κρότοι μοτοσυκλέτας ἢ παταπτοῦ. Καὶ Ἰδοὺ ὁ Ὑψηλότατος. Συγκίνησις. Στάσις ἀναπνοῶν. Πτώσις ἐπὶ τῶν καθισμάτων. Αἰθήρ.

Ὠρα 3η πρωινή. Ἡ ὀμαδικὴ λιποθυμία ἐξακολοῦθεῖ. Ἡ Παρασκευὴ, ἡμέρα ἐκδόσεως, χαράζει. Ὁ ἀρχιεργάτης γκρινιάζει. Ἀδύνατον νὰ περιμεινόμεν περισσότερο. Τὸ τέλος τοῦ δράματος εἰς τὸ προσεχές.

## ΝΤΡΟΠΗ!

Χθὲς τὸ πρωὶ ἔγιναν οἱ παράτες πρὸς τιμὴν τοῦ Διαδόχου. Οἰκτράν ἐντύπωσιν ἐνεποίησεν εἰς τοὺς ἐπισήμους καὶ εἰς τὸν «Τρίβολον» ἡ ἀχαρακτήριστος ψυχραιμία τῶν χιλιάδων τοῦ κόσμου. Ὅτε μίᾳ ζητωκραυγῇ! Κοτζιάμ Διάδοχος περνοῦσε καὶ δὲ βγάλανε ὅτε τὰ καπέλα τους! Μὰ τότε τί παστωθήκανε ἐκεῖ; Ἄπο περιέργεια; Ντροπὴ! Πότε ἐπὶ τέλους θὰ γινόμε ἀνθρώποι καὶ μεῖς οἱ Μυτιληνοὶ!

## Η ΤΕΧΝΗ

Εἶδαμε τρεῖς νέους πίνακες τοῦ ζωγράφου μας κ. Στρ. Γαβαλά. Ἐνα πορτραῖτο καὶ δυὸ νατῖρ μὸρτ. Τρία κομάτια Τέχνη ἀληθινή.

## ΠΡΟΑΙΣΘΗΣΕΙΣ

Στὴν τελευταία συνεδρίαση τῆς Ἐφορίας ὁ Σεβασμιώτατος ἠσηγήθη τὴ σύναψη δανείου 200 χιλ. δραχμῶν ἀπ' τὸ Σημαντήριον κληροδότημα, γὰ τὴν ἀποπεράτωση τῶν ἐγκαταστάσεων τοῦ Β. Νοσοκομείου. Κάποιος ἀπ' τοὺς Ἐφόρους παρετήρησε μὲ σεβασμὸ πῶς τὰ δάνεια πληρώνονται δύσκολα. «Μὴ ἀνησυχεῖτε, εἶπεν ὁ Δεσπότης, ἔχει ὁ Θεός». Τὸ δάνειον ἐνεκρίθη. Τὴν Τρίτη ἤρθε ξαφνικὰ ἀπ' τὴν Ἀλεξάνδρεια ἡ διαθήκη τοῦ Μ. Εὐεργέτου Κοκῶνη πού ἀφίνει στὰ Φ. Καταστήματα 10 χιλιάδες περίπου λίρες. Οἱ ἔφοροι θυμηθήκανε τὸ «ἔχει ὁ Θεός» καὶ κυτάξαν τὸ φάκελλο τῆς διαθήκης. Εἶχε ταχυδρομηθεῖ τὴν ὥρα ἀκριβῶς πού συνεδρίαζε ἐδῶ ἡ Ἐφορία!

## ΠΕΡΙ ΜΩΡΩΝ

Ἀξιωματικὸς τῶθ Στόλου, ὀκούσας εἰς ἓνα φιλόξενο σπίτι τὴν οἰκοδόμοινα νὰ μιλάει γὰ τὸ «μωρὸ» τῆς ρώτης πόσο χρονῶ εἶνε τὸ παιδί. Καὶ ὅταν ἔμαθε ὅτι εἶνε 32 χρονῶ μαντράχਾਲος παρετήρησε εὐγενῶς: «Συγγνώμην, μὰ ἀφοῦ εἶνε τόσο μεγάλος πρέπει νὰ λέγεται μωρός».

## ΞΕΝΑ ΘΕΛΟΥΜΕ ΜΑΝΩΛΗ

Νὰ δήμαρχος πού ζητούσαμε. Ὁ κ. Μανώλης Μπίνος. Τὴ στιγμὴ πού οἱ προκάτοχοι του ἦν ἐβρίσκανε 10 χιλιάρια γὰ βοήθημα τῶν φτωχῶν ἢ γὰ νὰ σκεπάσουν τὸ τέλημα τῆς ὁδοῦ «Ναυάρχου Ἀποστόλη» ἐκεῖνος βρῆκε ἑκατὸ τόσα χιλιάρια γὰ δεξίωση καὶ γὰ χορὸ τοῦ Διαδόχου. Αὐτὸ θὰ πει δραστήριος Δήμαρχος.

## ΑΙΑ ΤΟΥΣ ΘΑΛΑΣΣΟΜΑΧΟΥΣ ΤΟΥ 1912

Ὁ κ. Ἀργύριος Μπέμπης ἀνήρτησε πρὸ τῶν «Ὀλυμπίων» τὴν ἐξῆς ἐπιγραφὴν: Καλῶς ἤλθατε ἐνδοξα ναυτόπουλα». Προφανῶς ὁ χαιρετισμὸς ἀπηυθύνεται πρὸς τοὺς πατεράδες ἢ καὶ τοὺς παπποῦδες τῶν σημερινῶν κληρωτῶν τοῦ Ναυτικοῦ.

## ΜΑΖΥ ΤΟΥΣ ΘΑ ΤΑ ΠΑΡΟΥΝ

Δέκα χιλιάδες λίρες περίπου ἀφήκε σὸ Νοσοκομεῖο μας ὁ μακαρίτης Κωκῶνης, πού πέθανε στὴν Ἀίγυπτο. Ἄν αὐτὸ τὸ κάνουν δλοὶ οἱ πλοῦσοι ἄτεκνοι Λέσβιοι τὸ νησί μας θάχει τὸ καλλίτερον Νοσοκομεῖο τοῦ κόσμου. Καὶ εἶνε ἀπορίας ἀξιο γὰτὶ δὲν τὸ κάνουν ἀφοῦ δὲν μποροῦν νὰ τὰ πάρουν μαζύ τους!

## ΙΔΕΩΔΗΣ ΛΥΣΙΣ

Ἄπ' τὰ πέρυσι ἡ Λιμενικὴ Ἐπιτροπὴ σπάνει τὸ κεφάλι τῆς πού νάβρει τόσα λεφτὰ πού χρειάζονται γὰ νὰ ἀσφαλτοστρώσει τὴν προκυμαία. Ἄς μὴν σπασσοκεφαλάει. Τὸ ζήτημα ἐλύθη. Χαρίζ νὰ ξοδέψει μίᾳ πεντάρα ἡ Λιμενικὴ μορεῖ νάχομε ξυλοστρωμένη τὴν προκυμαία μας, σὰ βουλευβάρτο μεγαλοπόλεως. Ἀρχεῖ νὰ δοθεῖ εἰς τοὺς καταστηματαρχὰς τὸ δικαίωμα νὰ ἐπεκτείνοντ τὰ ξυλένια πεζοδρόμια τῶν καταστημάτων τους μέχρι τοῦ παρακτίου πεζοδρομίου. Ἄλλως τε ὁ χῶρος πού μένει πλέον ἀκάλυπτος εἶνε ἐλάχιστος.